

Nr 375

Av herr **Björck** i Nässjö, om obligatorisk trafiksäkerhetsundervisning i grundskolan.

Det stora antalet dödade och skadade skolbarn i trafiken påvisar behovet av en intensifiering av upplysnings- och utbildningsverksamheten i dessa lägre åldergrupper. Även om det står fullt klart, att stora resurser måste satsas på all trafiksäkerhetsbefrämjande verksamhet i samhället, kan dock fastslås, att den grupp där det största utbytet av en intensiv upplysningsverksamhet kan erhållas är i just de lägre åldersgrupperna. Vid åldern 7—14 år är barnen gång- och cykeltrafikanter, vilket bl. a. innebär att de inte kommer att utsättas för någon form av kontroll beträffande trafikfärdigheter förrän tidigast i 18-årsåldern, då de skall ta körkort. Det är därför synnerligen angeläget att denna grupp i ett tidigt skede erhåller utbildning och information.

Den kunskapsundersökning som trafiksäkerhetsverket genomförde på elever i grundskolans mellan- och högstudier i samband med högertrafikomläggningen visar att eleverna på mellanstadiet har en tydligt mer positiv inställning till trafikundervisning än eleverna på högstadiet. Därför bör också utbildningen i skolorna koncentreras till låg- och mellanstadierna.

F. n. pågår försöksverksamhet med trafikundervisning på grundskolans låg- och mellanstadium i Danderyds kommun. Försöksverksamheten har igångsatts av en arbetsgrupp från KAK och bidrag utgår från trafiksäkerhetsverket.

Undervisningen som är obligatorisk är planerad att omfatta mellan 57 och 82 trafiklektionstimmar per läsår. Undervisningsplanen omfattar flertalet av de situationer som trafikanten kan tänkas möta i trafiken. Den plan man använt sig av i Danderydsskolorna synes var mycket lämpad att fungera som mall för liknande utbildning vid andra skolor.

En intensifiering av trafiksäkerhetsundervisningen vid grundskolan måste ske i alla landets skolor. I syfte att förebygga olyckor bland skolbarn skulle ett utbyggt obligatorium i landets samtliga skolor vara ett stort framsteg. En sådan obligatorisk undervisning bör i det första skedet omfatta ca 80 timmar per läsår. En utbyggnad av denna undervisning skulle också kunna innebära att eleverna så småningom skulle kunna avlägga körkortsprov inom skolans ram.

I en sådan utbildning är det angeläget att också praktisk undervisning meddelas, dvs. barnen genomför vissa lektioner ute i trafiken. Bl. a. vad beträffar cyklister kan stora insatser göras. För att exempelvis säkert kunna förflytta sig på cykel i trafiken fordras både praktiska och teoretiska kunskaper och dessutom vanebildande övningar. Vad beträffar både gång- och cykeltrafikanter är säkerheten i trafiken myc-

ket beroende av vilka vanor och reflexer trafikanten har inlärt. Självfallet är det lämpligast och lättast att med framgång genomföra vanebildande övningar i de lägre åldersgrupperna.

De förflyttningar som eleverna ofta får genomföra i olika sammanhang i samband med skolan måste också i ökad omfattning kunna användas för praktisk undervisning.

För att en omfattande utbildningsverksamhet i trafiksäkerhetsfrågor skall kunna genomföras på grundskolans låg- och mellanstadier fordras också att lärarutbildningen på detta område utökas. Så bör exempelvis vid utbildningen av folkskollärare i utbildningsplanen inläggas undervisning om såväl praktisk som teoretisk utbildning i trafiksäkerhet.

I de olika kurser i delämnena som anordnas måste också ingå trafikutbildning, liksom också speciella kurser måste anordnas för de lärare som nu är i tjänst och inte kan komma i åtnjutande av den nya lärarutbildningen. Trafiksäkerhetsverket bör svara för samordning av det samlade utbildningsprojektet.

Med stöd av vad som anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att obligatorisk trafiksäkerhetsundervisning om ca 80 timmar per läsår införes på grundskolans låg- och mellanstadium.

Stockholm den 27 januari 1970

Anders Björck (m)
i Nässjö
